

Arrest

nr. 94 518 van 2 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 4 september 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst van 10 augustus 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. VAN LOOY, die loco advocaat T. VAN GESTEL verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 25 juli 2012 een asielaanvraag in.

1.2. Op 10 augustus 2012 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“WEIGERING VAN INOVERWEGINGNAME VAN EEN ASIELAANVRAAG in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst

M., L. {..}

Nationaal nummer: xxxxxxxxx

CG nummer: xxxxxxxx

DVZ nummer: xxxxxxxx

Asielaanvraag: 25/07/2012

Overdracht CGVS: 02/08/2012

U werd op 7 augustus 2012 van 9u10 tot 10u55 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is. Uw raadsman, Meester De Mulder, was aanwezig vanaf 9u40.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Oslare, gemeente Bujanoc (Zuid-Servië). U beschikt over de Servische nationaliteit. U woonde met uw ouders B. {.} en E. M. {.} (O.V. xxxxxx) in een oude vervallen woning. Toen deze onbewoonbaar was trokken jullie in bij uw grootmoeder. Na het overlijden van uw grootmoeder ontstond er een conflict tussen uw vader en uw oom B. M. {.} over de verdeling van de woning van uw grootmoeder. In 2011 escaleerde het conflict en ontstond er een gevecht tussen uw vader en uw oom. U was hier niet bij aanwezig. Toen u thuiskwam zag u dat uw vader gewond was. De politie was in uw afwezigheid ter plaatse gekomen en uw vader was naar het ziekenhuis geweest voor verzorging. Uw oom werd niet opgepakt. Na de vechtpartij werden jullie door uw oom uit de woning verjaagd. Uw ouders vertrokken naar het buitenland en u ging bij uw zus logeren. Op 11 januari 2011 dienden uw ouders in België een asielaanvraag. In februari 2011 kwam u uw ouders in België vervoegen. U werd als minderjarige ingeschreven in het dossier van uw ouders. Op 14 juni 2011 werd inzake deze asielaanvraag een weigeringsbeslissing genomen. Op 21 februari 2011 diende uw broer B. M. {.} (O.V. xxxxxx) een asielaanvraag in.

Hij kreeg eveneens een weigeringsbeslissing. Op 25 juli 2012 diende u een eerste asielaanvraag in als meerderjarige. Uw ouders en broer dienden een tweede asielaanvraag in. Hun aanvragen werden door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen. Uzelf voegde toe dat u niet naar Servië kunt terugkeren omdat u er geen woning bezit en geen inkomen hebt. U verwees tevens naar de slechte economische situatie in uw regio. U beschikt over een Servisch paspoort afgeleverd op 2 november 2010.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. Er dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen (conflicten met uw oom over de woning van uw oma) van louter intra-familiale en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn (CGVS, p. 2). Deze houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de (veiligheids)problemen met uw oom geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U stelde weliswaar dat de Servische politie niets deed toen ze werden opgebeld nav de vechtpartij tussen uw oom en uw vader (CGVS, p. 3). De politie kwam echter wel degelijk ter plaatse. U wist bovendien niet te vertellen wat de

politie had ondernomen en u heeft hier ook niet naar geïnformeerd (CGVS, p. 3). Hoewel u niet tevreden was over het aanvankelijke optreden van de politie heeft u nagelaten om achteraf te gaan informeren naar de stand van zaken. U wendde zich evenmin tot een etnisch Albanese politiemann (CGVS, p. 4). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat er in de Preshevë-vallei mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenrechtelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Het hoofd van de politie in Preshevë is een etnische Albanees (Avdi Bajrami). Uit de info blijkt dat de MEP haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult. Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten. Wat betreft de door u aangehaalde slechte economische situatie in uw regio en het feit dat u er geen woning bezit (CGVS, p. 4) dient opgemerkt te worden dat dit een problematiek is van louter socio-economische aard die evenmin ressorteert onder de toepassingsfeer van de Vluchtelingenconventie of onder de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming. De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd. Het door u neergelegde paspoort bevestigt enkel uw identiteitsgegevens en nationaliteit, welke niet betwist worden.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen“

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid op wegens laattijdigheid van het beroep. Zij betoogt dat de bestreden beslissing op 10 augustus 2012 aan de postdiensten werd overhandigd, dat donderdag 16 augustus 2012 als derde werkdag de dag van kennisgeving is zodat vrijdag 14 september 2012 de vervalddag is en het op 18 september 2012 ingediende beroep aldus laattijdig is.

2.2. Artikel 39/57 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“§1

De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

{..}

§2

De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen:

{..}

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

{..}

De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

2.3. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing via aangetekend schrijven op vrijdag 10 augustus 2012 aan de postdiensten werd overhandigd. In tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt werd het onderhavig beroep niet ingediend op 18 september 2012, doch wel op 4 september 2012, zoals blijkt uit het bewijs van aangetekende zending dat bij schrijven van 12 oktober 2012 aan de Raad door de verzoekende partij werd overgemaakt. Onderhavig beroep werd wel degelijk binnen de wettelijk voorziene beroepstermijn ingediend. De exceptie wordt derhalve verworpen.

3. Over de rechtspleging

Verzoeker vraagt in fine van het verzoekschrift om *“indien de Raad van oordeel is dat wanneer verzoeker niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling, verzoeker toch minstens subsidiaire bescherming moet worden toegekend op basis van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980”*.

Huidig beroep betreft echter een annulatieberoep. Artikel 39/2 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1

De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten, op de beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De Raad kan:

1°de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen;

2°de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

In afwijking van het tweede lid, staat tegen de in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 bedoelde beslissingen enkel het in § 2 bepaalde annulatieberoep open.

§ 2

De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.”

De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, zodat hiertegen enkel een annulatieberoep openstaat en verzoeker niet kan vragen aan de Raad om hem de vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker citeert artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en betoogt dat hij er ten stelligste van overtuigd is dat zijn fysieke integriteit en misschien zelfs zijn leven in gevaar is bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Verzoeker stelt dat de politiediensten wel tussengekomen zijn in het conflict tussen zijn vader en oom maar uiteindelijk niets ondernomen hebben zodat verzoeker en zijn ouders overgeleverd blijven aan willekeur van zijn oom en diens gewelddadige aanpak. Zijn oom is er zich maar al te goed van bewust dat de politie – omwille van hun etniciteit – niets onderneemt zodat verzoekers vrees wel degelijk gegrond is.

Verzoeker citeert artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en stelt van oordeel te zijn dat de huidige situatie in Servië voor hem allerminst veilig is en dat een terugkeer grote risico's inhoudt op de aantasting van zijn fysieke integriteit, waar hij het slachtoffer dreigt te worden van onmenselijke behandelingen en waarbij de autoriteiten niets wensen te ondernemen.

4.2. Daargelaten de vraag of de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet rechtstreeks kan worden aangevoerd, omdat de bestreden beslissing een beslissing tot niet inoverwegingname van de asielaanvraag betreft op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, blijkt uit de bespreking die volgt dat de commissaris-generaal in redelijkheid tot het besluit is gekomen dat de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging kan worden genomen.

4.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in

overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, luidt als volgt:

“De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

- Albanië
- Bosnië-Herzegovina
- India
- Kosovo
- FYROM
- Montenegro
- Servië”

In het verslag aan de koning bij het koninklijk besluit van 26 mei 2012, wordt onder meer verwezen naar het advies dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verstrekt heeft aangaande de landen die op de lijst van veilige derde landen kunnen worden opgenomen.

Voor wat betreft Servië, kan het volgende gelezen worden: “Voor wat betreft Servië, besluit de Commissaris-generaal als volgt: Gelet op voorgaande vaststellingen betreffende de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in het democratische stelsel, de politieke omstandigheden in Servië, de mate waarin vervolging of mishandeling in Servië voorkomen en de mate waarin er tegen eventuele vervolging of mishandeling bescherming geboden wordt, en rekening houdende met de criteria die werden vastgelegd in artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet komt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot het advies dat er in Servië algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit sluit niet uit dat er uitzonderlijk voor een aantal bijzondere situaties een nood aan internationale bescherming kan

aanwezig zijn. Het kan onder meer gaan om vormen van ernstige discriminatie die als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of als ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kunnen beschouwd worden, zonder dat de nodige bescherming kan geboden worden.”

In de aanhef van het verslag aan de Koning bij voormeld koninklijk besluit van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Een individueel en effectief onderzoek blijft noodzakelijk, maar het vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is, gezien zijn afkomst uit een veilig land van herkomst.”

In fine van het verslag aan de Koning bij voormeld koninklijk besluit van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Niettegenstaande ook uit het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat er enige kanttekeningen zouden kunnen worden geplaatst bij bepaalde situaties in bepaalde landen, vormt deze vaststelling geen bezwaar om deze landen op de lijst te plaatsen, rekening houdende met alle relevante feiten en omstandigheden. Deze afweging gebeurde op zeer voorzichtige wijze. Bovendien wordt de asielzoeker afkomstig van deze veilige landen steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen.”

4.4. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt overduidelijk dat rekening werd gehouden met verzoekers verklaringen aangaande de redenen waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten. Uit nazicht van het administratief dossier en meer bepaald het gehoorverslag van verzoeker blijkt dat hij slechts melding maakte van een conflict tussen zijn vader en oom over eigendom en dat verzoeker inderdaad stelde dat de politie naar aanleiding van het conflict tussen zijn vader en oom ter plaatse is gekomen maar dat hij achteraf niet gaan informeren is wat de stand van zaken was. Het is dan ook geenszins kennelijk onredelijk dat de commissaris-generaal dienaangaande besluit dat: *“Er dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen (conflicten met uw oom over de woning van uw oma) van louter intra-familiale en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn (CGVS, p.2). Deze houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de (veiligheids)problemen met uw oom geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U stelde weliswaar dat de Servische politie niets deed toen ze werden opgebeld nav de vechtpartij tussen uw oom en uw vader (CGVS, p. 3). De politie kwam echter wel degelijk ter plaatse. U wist bovendien niet te vertellen wat de politie had ondernomen en u heeft hier ook niet naar geïnformeerd (CGVS, p. 3). Hoewel u niet tevreden was over het aanvankelijke optreden van de politie heeft u nagelaten om achteraf te gaan informeren naar de stand van zaken. U wendde zich evenmin tot een etnisch Albanese politiemans (CGVS, p. 4). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat er in de Preshevë-vallei mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenrechtelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Het hoofd van de politie in Preshevë is een etnische Albanees (Avdi Bajrami). Uit de info blijkt dat de MEP haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult. Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten.”* Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier – *Subject Related Briefing Servië Situatie van Albanezen in de Presevo-vallei* van 2 april 2012 (p. 40) en *Antwoorddocument RS2012-005w Zuid-*

Servië Gemeenrechtelijke bescherming van 4 juni 2012 (p. 2) blijkt inderdaad dat de multi-etnische politie (MEP) – waaronder zich ook Albanese agenten bevinden - haar taken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult. Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs, burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten. Verzoeker, die blijkens zijn verklaringen geen of onvoldoende stappen ondernomen heeft om beroep te doen op de hulp en/of bescherming van de Servische autoriteiten, kan met zijn bloot betoog dat de politie omwille van zijn etniciteit niets onderneemt, geenszins afbreuk doen aan de motieven van de bestreden beslissing die gestoeld zijn op objectieve informatie en waaruit blijkt dat de multi-etnische politie wel degelijk optreedt bij gemeenrechtelijke feiten.

4.5. De Raad wijst er voorts op dat verzoeker de motivering in de bestreden beslissing: *“Wat betreft de door u aangehaalde slechte economische situatie in uw regio en het feit dat u er geen woning bezit (CGVS, p. 4) dient opgemerkt te worden dat dit een problematiek is van louter socio-economische aard die evenmin ressorteert onder de toepassingsfeer van de Vluchtelingenconventie of onder de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming.”* onbetwist laat.

4.6. Met het betoog dat de huidige situatie in Servië voor hem allerminst veilig is zonder aan te geven waarom de beoordeling van de verwerende partij dienaangaande onjuist is, toont verzoeker niet aan dat de commissaris-generaal ten onrechte besloten heeft tot de niet inoverwegingname van zijn asielaanvraag.

4.7. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee januari tweeduizend en dertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. S. TRICOT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. TRICOT

S. DE MUYLDER